

Найперше завдання — згуртувати громаду

Серед десяти новопризначених старост колишня голова Друхівської сільради Р. Д. МУДРА, одна з найдосвідченіших керівників органів місцевого самоврядування, яка віддала майже двадцять років роботи на цій відповідальній посаді і багато зробила для соціального благополуччя рідного села. Ми попросили Раїсу Дмитрівну розповісти, як вона розпочала свою діяльність очільниці старостинського округу, до складу якого входять, окрім Друхова, села Моквин та Новомоквин.

— Раїсо Дмитрівно, скажіть, будь ласка, чи ви за цей короткий час вже встигли ознайомитись з новими територіями, якими вам доручили зараз опікуватися?

— Так, ознайомила, хоча ще несповна. Зокрема в Моквині побувала у місцевому дитячому садочку, на паперовій фабриці, біля руїн колишнього католицького храму. Також об'їхала всі вулиці села, оглянула їх стан. Цей населений пункт досить великий, тому відповідно назбиралося чимало проблем.

— Ви, напевно, провели зустрічі і ділові розмови з керівниками підприємств, установ та організацій, що діють на території вашого старостинського округу?

— Безперечно. Я запросила їх до плідної співпраці задля якнайкращого облаштування наших сіл. Приємно, що більшість з них вже посприяла у розчищенні старого кладовища у Моквині, тобто організувала людей на цю потрібну справу, а також особисто працювала з ними. В цьому заході взяли активну участь й місцеві підприємці. Я переконана, що тільки спільними зусиллями ми зможемо зробити багато корисного для наших населених пунктів і їх жителів.

— Ознайомившись з соціально-економічною ситуацією в очолюваному окрузі, ви, Раїсо Дмитрівно, вважаєте, вже визначили, які проблеми потребують вирішення у першу чергу?

— Почну з того, що всі наші села повинні мати своє неповторне обличчя, тобто треба їх гарно благоустроїти, щоб вони були естетично привабливими, щоб люди себе в них почували комфортно і приємно. В цьому плані на територіях населених пунктів ще є чимало

кументації. Отож над цим будемо працювати.

Виникають проблеми у Моквині під час проведення разової вуличної торгівлі, яка здійснюється у центрі села. Його жителі нарікають на те, що в цей час незручно вести дітей у садочок, учням йти в ліцей, затрудняється рух транспорту. Я зустрілася з підприємцями-торговельниками і запропонувала їм розташовуватися ближче до парку, аби асфальтована дорога була вільною для руху.

Під час зустрічі з місцевими жителями вони просили об-

проблем населеного пункту. Адже, на жаль, у старостату немає відповідних штатних працівників і місцевих депутатів, на яких можна було б спертися у вирішенні нагальних питань життєдіяльності села. Крім того, у мене як старости немає жодних фінансових ресурсів. Тому у багатьох випадках доля населеного пункту залежить від його жителів, їх активності, вболівання за його сьогоднішнє і майбутнє. Тому треба йти до людей, розмовляти з ними, зокрема, проводити вуличні збори, щоб разом з мешканцями обговорити теперішні проблеми, намітити шляхи їх вирішення. До речі, я вже склала окремий план дій, який хочу детально проаналізувати з громадою та місцевими приватними підприємцями.

— Як ви організовуєте свій робочий день? Чи проводите особисті прийоми громадян?

— Щодня є багато людей на прийом. Хоча, згідно з положенням про статус старост, вони не зобов'язані його здійснювати. Староста має бути посередником між жителями сіл, які представляє, і керівництвом міської ради. Тому він повинен бути добре ознайомлений з усіма місцевими проблемами, а про них дізнатися, зокрема, може під час зустрічей з людьми. Отож доводиться вислуховувати громадян, що постійно приходять в приміщення старостату. Крім того, ми сприяємо їм у зборі і підготовці необхідних документів, які вони подають в органи місцевого самоврядування. Тут хочу зазначити, що в нас має діяти спеціальна програма «Соціальна громада», через яку буде забезпечуватися рух усіх документів, що позбавлятиме наших людей потреби відвідувати багато кабінетів, все необхідне згодом здійснюватиметься у старостаті. Щодо організації робочого дня, то зауважу, що більшість часу я працюю в Моквині, центрі старостату, а після 17 години приїжджаю у Друхів, де мене чекають люди, вислуховую їх, допомагаю вирішувати певні проблеми. Це роблю і у вихідні.

— Що вам допомагає бути ефективним посередником між очолюваною громадою і керівництвом міської ради?

— Цьому сприяє те, що я як староста є членом виконкому міської ради. Отож маю можливість брати участь у вирішенні соціальних проблем наших сіл, допомагати їх жителям втілювати у життя актуальні пропозиції і побажання щодо поліпшення соціально-економічної ситуації у нашому старостинському окрузі.

— Насамкінець хочу вам, Раїсо Дмитрівно, задати нестандартне запитання. Справа в тому, що серед людей побутує думка, що старости, які опікуються кількома населеними пунктами, можуть надавати перевагу у поліпшенні розвитку того села, в якому вони проживають. Як ви прокоментуєте таке твердження?

— Почну з того, що жителі мого рідного Друхова скар-

роботи. Так, на багатьох вулицях Моквина треба дооблаштувати їх освітлення. В селі є зовсім не освітлені нові житлові масиви, на яких ще мало людей звело свої будівлі. На жаль, це питання не так скоро, як хотілося б нам, може вирішиться, адже для цього необхідно мати чималі кошти. Найперше, треба встановити багатовартісну нову електропідстанцію. Щодо цієї проблеми я вже розмовляла з начальником РЕМу та заступником міського голови, адже тим новоселам треба обов'язково допомогти.

Вже не перший рік стоїть гостро питання у Моквинському ДНЗ щодо зведення нового даху. Попередній сільський голова виготовив необхідну пректно-кошторисну документацію на його заміну і цей об'єкт планували включити в програму соціально-економічного розвитку. А нині це важливе питання перебуває у стадії майбутнього вирішення.

Ще нам треба дооблаштувати місцевий стадіон, на якому футбольне поле вже зоране і засіяне газонною травою.

Жителі Новомоквина звернулися з проханням відвести площу під нове кладовище. Хоча вже є для цього земельна ділянка, але на неї не виготовлено офіційної до-

ладнати гарне місце для змістовного відпочинку дорослих і дітей. Щоб там було багато спортивних споруд, ігрових майданчиків, атракціонів. І хоча зараз діють карантинні обмеження, люди хочуть цікаво проводити своє дозвілля, дотримуючись встановлених вимог. А ще моквинці просять відкрити у селі аптеку та банкомат.

Безперечно, потребують благоустрою придорожні смуги. Скажімо, якщо їдемо асфальтівкою з Моквина до Друхова, то бачимо молоді самосійні насадження, які вже «вибігають» на дорогу. Ще рік і вони серйозно заважатимуть проїзду автотранспорту. Така ситуація склалася на великій відстані, отож нас чекає чимало спільної роботи.

Залишається відкритим питання забору побутових відходів від населення з приватного житлового сектора. Колись у Моквині ця справа була налаштована, але потім вона призупинилася. І зараз люди звертаються з проханням поновити цей вид комунального обслуговування. Принагідно зазначу, що ми маємо також посилювати боротьбу зі стихійними сміттєзвалищами.

На мою думку, в майбутньому треба буде організувати так звані сільські толоки, трудові акції, суботники, щоб залучати громаду Моквина до вирішення усіх спільних

жалься, що я їх «осиротила», коли була призначена старостою, бо зараз там нечасто з'являюся. А вони звикли, що протягом багатьох попередніх років з ними працювала щодень, оперативно вирішувала усі актуальні питання. Хоча й зараз не забуваю своїх односельчан, як вже казала, для них у мене є протягом тижня післяробочий час та субота і неділя. Але зобов'язана ефективно працювати на благо всіх населених пунктів, для мене однаково близькі їх жителі зі своїми radoщами і тривогами. Тому прагну у всьому їх згуртувати. Пригадую, як ми проводили благоустрій Моквинського кладовища, то туди приїжджали на допомогу мешканці Друхова. Нікого з них не змушувала це робити, вони вчинили так за власним бажанням. Оце і є вияв взаємопідтримки і дружби. В таких та інших випадках завжди щиро кажу людям: «Дякую!».

– Спасибі й вам, Раїсо Дмитрівно, за цікаву розмову. Бажаю, щоб ваші хороші наміри і плани успішно здійснилися, а очолювана громада стала дружною сім'єю та досягла подальшого соціально-економічного піднесення.

– Дякую, за такі гарні побажання.

Розмову вів Павло РАЧОК.